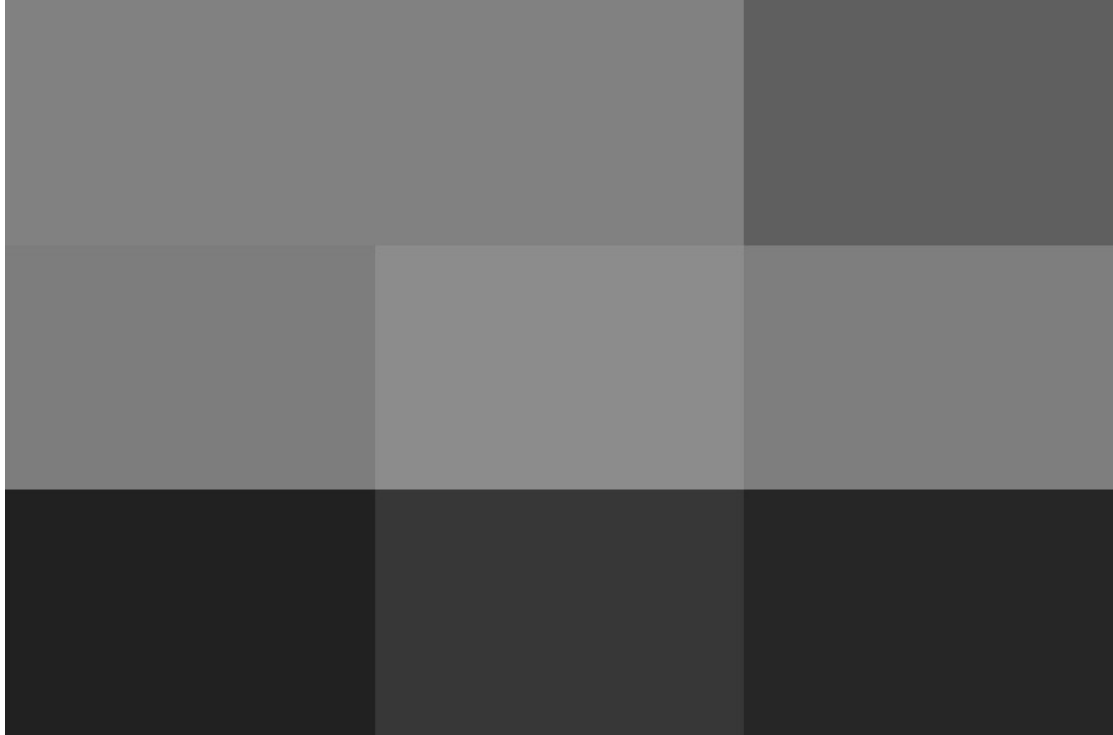


ר' משה רובשקין, מתושבי שכונת קראון הייטס המפורסמים, איבד את אביו, הרה"ח ר' אברהם אהרן רובשקין בימים האחרונים ממחלת הקורונה. גם אמו שכבה במשך שבועיים בבית רפואה, וב"ה השתחררה לביתה | כעת הוא כותב מונולוג מזעזע על מה שקורה בתוככי בית הרפואה | "ר' ישראל פרידמן נפטר בבית החולים - מרעב. הם לא מאכילים את האנשים. הם נותנים להם למות"



#### בית הרפואה 'מיימונידיס' בברוקלין (צילום מסך, מפות גוגל)

ר' משה רובשקין, מתושבי שכונת קראון הייטס המפורסמים, איבד את אביו, הרה"ח ר' אברהם אהרן רובשקין בימים האחרונים ממחלת הקורונה.

גם אמו שכבה במשך שבועיים בבית רפואה, וב"ה השתחררה לביתה.

במונולוג מזעזע מתאר רובשקין לעסקן מארגוני ההצלה את מה שקורה בבתי החולים בניו יורק ובמיוחד בית החולים מיימונידיס שבבורו פארק, שם אוכלסו רוב החולים מהקהילות החרדיות בניו יורק:

בתחילה מתייחס רובשקין לעניין הבדידות של החולים, ומביא סיפור מסביו של הרבי, ר' שלמה ינובסקי. כאשר הוא שכב בביתו בגלל מחלת הטיפוס, הגיע יום יום החסיד ר' אשר ניקולייב וצעק מבחוץ את האגרת 'להשכילך בינה' מספר התניא. וכאשר הסבא החלים, הוא אמר, "שרדתי בזכות ר' אשר ניקולייב".

לאחר מכן מתאר רובשקין את חוסר האונים ואת איבוד השליטה של בית החולים 'מיימונידיס', שם נמצאים מאות חולים מהקהילות החרדיות בניו יורק:

"אמא שלי יצאה מבית הרפואה כמו ממחנה ריכוז. במשך שבועיים הרופא אמר שהיא לא יכולה להשתחרר כי היא צריכה מסכת חמצן. ואז כשדוקטור ליפשיץ הצדיק (רופא מפלטבוש שאינני מכיר) נתן לי לדבר איתה בשיחת וידאו, שמתו לב שהיא לא לובשת מסיכת חמצן.

"התחננתי אל הדוקטור שיבדוק עם הרופא שלה למה אין לה מסכת חמצן. אחרי שעה הוא חזר אלי ואמר שדיבר עם הרופא שלה והיא תשתחרר אם כל המדדים שלה יהיו בסדר.

"נתנו לה מנת דם והדוקטור שאל אותי אם אני רוצה לחכות לבוקר. אמרתי לו שבשום אופן. הזמנתי אמבולנס פרטי כדי לשחרר אותה מיד. היא יצאה מבית החולים כמו ממחנה ריכוז. ללא החלפה, ללא אוכל.

"אני אומר לכם, **חייבים לעשות משהו כדי שהילדים יוכלו לראות את ההורים החולים.** בישראל, החולים יכולים לקבל ביקור של בני משפחה וזאת יכולה להיות סיבה למה בישראל יש פחות מתים.

היו ב-770 היו 5 לוויות! הייתי בעשרות לוויות לפני שאבא שלי נפטר! הבדידות הורגת את האנשים. צריך לצעוק ולהילחם שהחולים יוכלו לקבל ביקורים. צריך להילחם שהעסקנים יוכלו להיות בבית חולים ולדאוג לחולים, להנשמה, לחמצן. **אבא שלי רק היה צריך חמצן. זה כל מה שהיה צריך כדי להישאר בחיים.**

גם הרב לרמן, צדיק וידען בש"ס, התקשר לבניו יומיים לפני שנפטר ואמר 'תוציאו אותי מפה, אני לא מקבל הנשמה אני לא מקבל חמצן, אני לא מקבל כלום, אני לא יודע מה אני עושה פה'. זה היה יום רביעי. ביום שישי הוא נפטר. צריך לקחת את האנשים ולתת להם חמצן בבית.

**ר' מוטל גוראריה נפטר בבית החולים הזה, ר' ישראל פרידמן נפטר בבית החולים הזה, הוא נפטר מרעב. הם לא מאכילים את האנשים. הם נותנים להם למות.**

הנשיא (של בית הרפואה) וההנהלה יש להם דם על הידיים, כי הם יודעים מה שקורה. יש עשרות ומאות אנשי הצלה שרק רוצים לעזור, בפלטבוש, בבורו פארק, לייקווד, אבל הפקידים בבתי החולים יושבים מאחורי הדסק ובינתיים אנשים מתים. **זה נורא, זו מלחמת העולם השנייה שלנו.** לסיום, מתחנן רובשקין לידי העסקן לצאת ולהרים קול צעקה על מנת לעזור לאלו שעדיין אפשר להציל אותם.